

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุขและสามารถเกื้อหนุนพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง ในทุก ๆ ด้านของประเทศ โดยนัยดังกล่าวความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาจึงเน้นการพัฒนาบุคคลใน 4 ด้าน อย่างสมดุลและกลมกลืนกัน คือ ด้านปัญหาด้านจิตใจ ด้านร่างกายและสังคม (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช, 2535)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 จัดแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณธรรม ความรู้ความสามารถและทักษะต่อจากระดับประถมศึกษา ให้ผู้เรียนได้ค้นพบความต้องการ ความสนใจและความถนัดของตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีความสามารถในการประกอบกิจการและอาชีพตามควรแก่วัย

ด้วยสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของเยาวชนและประชาชนทั่วประเทศ การที่จะให้ประชาชนมีมาตรฐาน คุณภาพชีวิตสูงขึ้น และเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ จำเป็นต้องให้เยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานสูงขึ้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นอย่างต่ำ

ในปีการศึกษา 2529 ซึ่งเป็นช่วงปลายแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในส่วนของกรมสามัญศึกษา ร้อยละ 36 ซึ่งหากรวมสถิติทั่วประเทศแล้ว พบว่ามีนักเรียนเพียงร้อยละ 41 ที่เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

และพื้นที่ชนบทบางแห่งมีอัตราการเรียนต่อต่ำมาก ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่ายังมีเยาวชนอีกเป็นจำนวนมากที่ขาดโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และโอกาสทางการศึกษาระหว่างเยาวชนในเขตเมืองและเขตชนบทนั้นมีความแตกต่างกันอย่างสูง จากการวิจัยของหน่วยงานทางการศึกษาหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรมสามัญศึกษา พบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีอยู่หลายประการ คือ (กรมสามัญศึกษา, 2535)

1. ผู้ปกครองมีฐานะยากจน
2. โรงเรียนมัธยมศึกษาตั้งอยู่ห่างไกลจากบ้าน
3. ผู้ปกครองมีความต้องการที่จะให้บุตรหลานช่วยทำงานบ้านและอาชีพ
4. ผู้ปกครองบางกลุ่มไม่เห็นคุณค่าของการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กรมสามัญศึกษา จึงได้ดำเนินการโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตั้งแต่ปีการศึกษา 2530 โดยมุ่งหวังที่จะรณรงค์ให้นักเรียนที่จบชั้น ป.6 เข้าเรียนต่อชั้น ม.1 เพิ่มมากขึ้น ซึ่งโครงการดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2530 ให้ดำเนินการในเขตชนบทยากจน 38 จังหวัด และต่อมาคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2531 ให้ขยายเวลาดำเนินงานในเขตชนบททั่วประเทศ ซึ่งการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว ทำให้อัตราการเรียนต่อชั้น ม.1 เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530 - 2534) สูงขึ้นถึงร้อยละ 49.42 และจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้กำหนดให้ "การศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานจาก 6 ปี เป็น 9 ปี ให้ทั่วถึงโดยเร็วอย่างมีคุณภาพ..." เพื่อเป็นการสนองนโยบายดังกล่าวให้ดำเนินการตามโครงการต่อเนื่องกันไป กรมสามัญศึกษาจึงได้จัดทำโครงการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา บรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) ของกรมสามัญศึกษา ซึ่งในปีการศึกษา 2535 โรงเรียนที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาลทุกโรงเรียน ได้เข้าร่วมโครงการนี้แล้ว แต่จากการศึกษาข้อมูลของกรมสามัญศึกษา พบว่าโรงเรียนในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลยังมีนักเรียนยากจนอยู่จำนวนหนึ่ง กรมสามัญศึกษา จึงได้จัดทำโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2537 - 2539) เพื่อช่วยเหลือเด็กกลุ่มดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ

เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2536 ให้ขยายพื้นที่ดำเนินการให้ครอบคลุมกลุ่มเด็กยากจน และด้อยโอกาสทางการศึกษาในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล โดยให้เริ่มได้รับจัดสรรงบประมาณสำหรับกลุ่มในเขตนี้ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2538 จำนวน 696 โรงแ

สรุปโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ของกรมสามัญศึกษา ถึงปีงบประมาณ 2537 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,448 โรงแ จากจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด 2,144 โรงแ สำหรับปีงบประมาณ 2538 มีจำนวนโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 2,237 โรงแ จากจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งหมด 2,244 โรงแ (จำนวน 7 โรงแ ที่เหลือเปิดสอนเฉพาะ ม.ปลาย) (ฝ่ายสถิติและข้อมูล กองแผนงาน, 2537)

โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา นอกจากจะต้องจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมตามนโยบาย และจุดเน้นของกรมสามัญศึกษา เช่นเดียวกับโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยทั่วไปแล้ว โรงเรียนในโครงการยังจะต้องจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมตามมาตรการ เพื่อลดปัญหาการไม่เรียนต่อนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อีกด้วย เพื่อให้เด็กที่อยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาทุกคนมีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและด้านสังคม เป็นที่เชื่อถือของพ่อ-แม่ ผู้ปกครองและประชาชนโดยทั่วไป

กรมสามัญศึกษา ได้จัดประชุมสัมมนาผู้บริหารโรงเรียนในโครงการฯ ดังกล่าว และผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียน ได้รับทราบนโยบาย แนวทางในการบริหารและการดำเนินงานตามมาตรการของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งให้สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ จากการติดตามและสอบถามผู้เกี่ยวข้อง ผู้บริหารโรงเรียน ทราบว่าโรงเรียนในโครงการฯ จำนวนมากสามารถดำเนินการบริหารงานได้อย่างมีคุณภาพ มีผลงานปรากฏชัดเจนเป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชนในชุมชน แต่มีโรงเรียนในโครงการฯ อีกจำนวนไม่น้อยยังดำเนินการบริหารงานได้ไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติและมาตรการที่กรมสามัญศึกษากำหนด (ฝ่ายวิชาการและแผนงาน กรมสามัญศึกษา, 2535)

สำหรับอัตราการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2536 ในส่วนของกรมสามัญศึกษา เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 57.20 และโดยภาพรวมของประเทศมีนักเรียนเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 76.46 (กองแผนงาน กรมสามัญศึกษา, 2537)

และเขตการศึกษาที่มีอัตราการเรียนต่อต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ได้แก่ เขตการศึกษา 2, 5, 7, 9, 10 และ 11

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 5 โดยการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อเสนอผลการศึกษาต่อเขตการศึกษา 5 และกรมสามัญศึกษา และนำไปปรับปรุงการจัดการศึกษาของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของครูแนะแนว และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ตามความคิดเห็นของครูแนะแนว และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ที่เปิดดำเนินการ ในปีการศึกษา 2530 - 2537 ในเขตการศึกษา 5 จำนวน 69 โรงเรียน
2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นศึกษาการดำเนินงานของโรงเรียน ตามมาตรการดำเนินงานโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกรมสามัญศึกษา ดังนี้
  - 2.1 การพัฒนาและส่งเสริมการบริหารโครงการ
  - 2.2 การลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง
  - 2.3 การส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือตนเองและครอบครัว

- 2.4 การส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษา
- 2.5 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2.6 การส่งเสริมการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมเพื่อชุมชน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐานกรมสามัญศึกษา หมายถึง โครงการของกรมสามัญศึกษา ที่มุ่งขยายโอกาสของผู้ที่จบการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มากขึ้น

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ที่ดำรงตำแหน่งหรือรักษาการในตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา

ครูแนะแนว หมายถึง ครูผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา

เขตการศึกษา 5 หมายถึง พื้นที่ในการบริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ในเขตการศึกษา 5

ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นของครูแนะแนวและผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลพื้นฐาน ให้ผู้บริหารโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้เขตการศึกษา 5 และกรมสามัญศึกษาใช้ในการแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาให้บังเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ประกอบด้วยบุคคล 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง และผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผู้ช่วยบริหารฝ่ายวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ในเขตการศึกษา 5 จำนวน 69 โรงเรียน เป็นประชากรโรงเรียนละ 2 คน รวม 138 คน

1.2 ครูแนะแนว ได้แก่ ผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานแนะแนวโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษากรมสามัญศึกษาที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาล ในเขตการศึกษา 5 จำนวน 69 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน รวม 69 คน

รวมประชากรทั้งหมด 207 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับการดำเนินงาน และปัญหาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ โดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Checklist)
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ชั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามมาตรการของกรมสามัญศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร ตำรา บทความและการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา
- 3.2 สร้างแบบสอบถาม ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย คือ แนวทางการดำเนินงานในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน ตามมาตรการของกรมสามัญศึกษา เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ โดยใช้แบบสอบถามชนิดเลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า
- 3.3 ส่งเครื่องมือที่สร้างไว้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข
- 3.4 ปรับปรุงเครื่องมือตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะ
- 3.5 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วส่งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้
- 3.6 นำเครื่องมือที่ได้ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแล้ว มาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากกรมสามัญศึกษา
- 4.2 ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการด้วยตนเองเป็นบางส่วน และใช้บริการของไปรษณีย์เป็นบางส่วน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ และนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวทางที่กำหนด วิเคราะห์ โดยการหาค่าความถี่ และร้อยละ และนำเสนอเป็น ตารางประกอบความเรียง
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และนำเสนอเป็น ตารางประกอบความเรียง

6. การนำเสนอข้อมูล

นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

รายงานผลการวิจัยนำเสนอเป็น 5 บท ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ความหมายของการมัธยมศึกษา และนโยบายของการมัธยมศึกษา ความเป็นมาของโครงการขยายโอกาสการศึกษาระดับมัธยมศึกษา มาตรการและวิธีดำเนินงานโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย